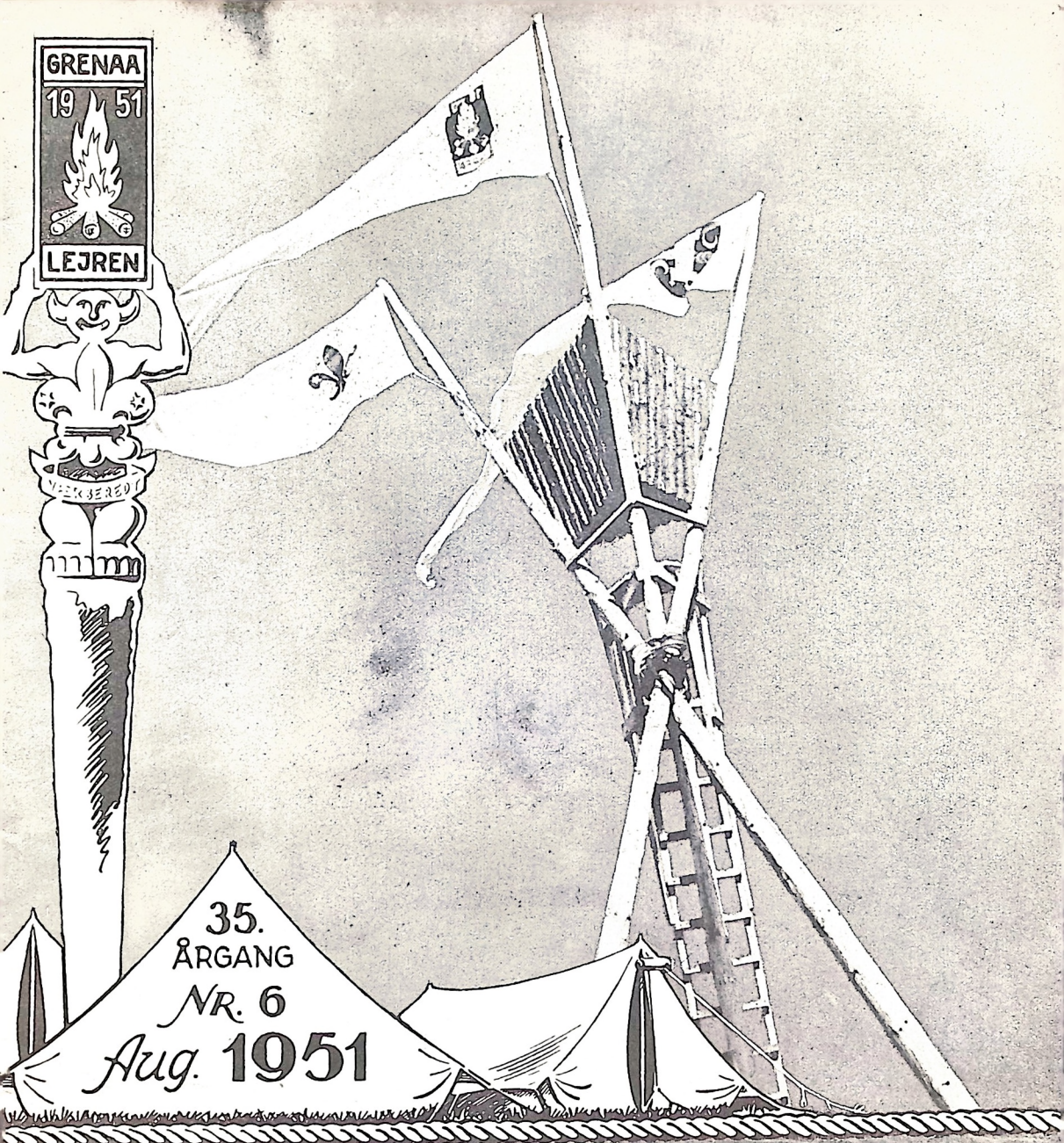

GRENAÅ

19 51

LEJREN

NÆKSERED

35.
ÅRGANG
NR. 6

Aug. 1951

SPEJDERNES MAGASIN

Ved lejr bålet

SPEJDERCHEFEN HAR ORDET

Grenålejren er endt. Hen ved 7000 spejdere er nu vendt hjem fra en af de største lejre, vort korp har holdt, og den vil mindes mange år frem i tiden. Ikke mindst for den særegne lejrplads, hvis bevoксning gjorde den så smuk.

Men der er meget andet, der vil stå i erindringen. Kongen og dronningens overværelse af paraden og senere besøg i lejren skabte en festlig dag for os, og jeg vil tro, at det ønske, kongen udtalte om godt kammeratskab i lejren og godt sammenhold senere hen, blev til virkelighed.

Lejrchefen, Jens Hvass, sparede ikke sig selv. Trods anstrengende arbejde med arrangementet forud for lejren, var han i sit overstrømmende og strålende humør gennem hele lejrperioden, og I fik vist alle et indtryk af det kolossale ved lejren gennem alle de konkurrencer og opgaver, som man frivilligt kunne deltage i. »Ceylonoprøret« vil gå over i korpsets historie som en af de virkelig store øvelser. En drøj tur ganske vist, men alle formåede dog at holde ud natten igennem.

Hvorledes stod det så til med korpsets lejrstandard? Ganske fint. Der var mange og gode lejrarbejder, men I. Glostrup, som erobrede sig pladsen som nr. 1, fortjente den, og den bærer nu Korpsets Stander indtil næste korpselejr, således som I. Tåstrup har båret den siden sidste korpselejr.

Bedste division i lejren viste Hejmdal divisionen sig at være, og Aarhus divisionen afleverede korpsets fane efter at have ført den i fem år. Nu vil Hejmdal divisionen føre den til ære for den selv og til ære for korpset.

Mange troppe og spejdere viste deres dygtighed på forskellige områder, hvad I kan se andet steds i bladet. Ud over dette var der en hel del troppe og spejdere, som havde gjort et særligt arbejde; Jeg tænker her på

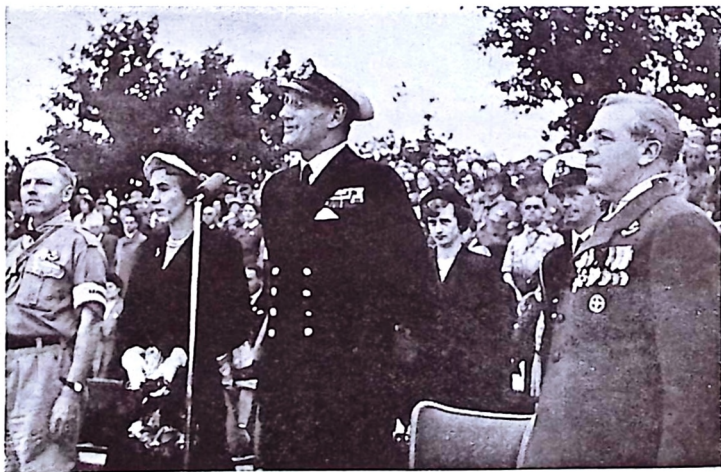
dem, der lå i den »etnografiske lejr«. Det var virkelig morsomt og interessant at se, hvor fantasifulde de havde indrettet deres »Boplads« og jeg tror, at adskillige troppe i næste års sommerlejr vil indrette »Bopladsen« af lignende art og blot holde teltene i reserve.

En god og fornøjelig lejr er endt. Alle har haft glæde af denne lejr, både deltagerne, arrangørerne og hjælpere, lejrchefen og korpset. Det var en af de mest strålende lejre i korpsets historie.

Ove Holm

Kongens tale på Grenaa stadion

— Tak for velkomsten, og jeg vil gerne sige til jer, til I drenge derude i mylderet — ja, jeg håber, at I selv kan finde ud af det, for heroppe fra kan vi ikke — jeg vil sige tak for jeres hyldest. I er samlet i en stor lejr, og nu skal I til at leve lige op ad hinanden. Det kan være svært, måske også vejrguderne svigter jer, men jeg vil bede jer være drenge og mænd for at bide alt det sure i jer og vise det kammeratskab og sammenhold, som gerne skal komme ud af lejren her. Når I bliver voksne og går ud i livet, er det sundt for jer at have oplevet sammenholdet og stiftet venskaber, for det er på det, enhver nation skal bygge sin fremtid op. Jeg håber, at I vil vise jer modne til at løse de opgaver, som jeres land stiller til jer. Har I modenheden og evner i sammenholdet, vil I komme til at betyde noget for jert land.

BREV FRA LEJRCHEFEN

Kære spejderkammerater!

Jeg sidder i lejrchefens halvt nedbrudte telt og ser ud over den lejrlplads, som nu i 8 dage har været samlingsstedet for 7.000 drenge. Lidt vemodigt vinker jeg farvel til division efter division som med vajende faner og god holdning forlader lejrområdet for at drage hjem. Det hele synes på en måde at have været meget længe og på en anden kun at have været et kort med kraftigt sus.

Vi lærte hinanden at kende i den store lejr. Vi var sammen i solskin og regn, og vi har i fællesskab en lang række minder fra Ceylonoprøret i Djurslands store skove, fra fakkeltog for Grenaa borgere, fra lejrball og konkurrenter — en lang, lang filmstrimmel med klare billeder, som vi i årene, der kommer, kan rulle frem for vort indre øje og samtidig mindes de glade dage i Grenaa-lejren.

Det, der glædede mig mest som lejrchef, var, at vi kunne stole på vore patruljeførere, med andre ord, at den bygning, der hedder Det Danske Spejderkorps, holdt i fundamentet. Patruljeførerne var klar over deres ansvar og kunne handle selvstændigt, og når det er tilføjet, er en tropspejder, en divisionslejr eller en korpslejr i virkeligheden en lejr.

Men alle mellemløddene mellem patruljeførerne og lejrlledelsen fungerede også tilfredsstillende, således at jeg som jeres lejrchef efter de første dages slæb kunne sætte mig i lejrens jeep og farte rundt og hilse på og skrive autografer, både i bøger, på patruljestandere, på gipsbandager og på nøgne rygge.

Jeg håber, I nød de kvadratmeter teltplads, I havde mere end i nogen tidligere korpslejr, og at I også, som tænkt var, nød jeres lejrlev som i en normal sommerlejr, men samtidig var med i de af arrangementer, som I havde lyst til og kunne nå.

Oberst Wilson kastede unægtelig glans over lejren ved sin nærværelse, og jeg er glad ved, at I alle ved det sidste lejrball hørte manende ord fra den mand, der har spejderne verden over i sin hånd. Vi kan dog vist først og fremmest takke vort populære kongepar for den kulør, der var over vor lejr, og den gode presseomtale vi fik over-

alt. Majestæterne var i strålende humør, og det var tydeligt, at begge glædede sig hjerteligt over, at se jer drenge passere strunke og glade forbi tribunen på stadion svingende med bøjegrenene og jublende af fuld hals. Jeg var ganske stolt, og da en højtstående officer spurgte mig om, hvor mange generalprøver vi havde holdt på kongeparaden, som han syntes foregik med imponerende præcision, og jeg i fuld sandhed kunne sige, at vi overhovedet ikke havde prøvet forbidefileringen, før den foregik.

Grenaa-lejren er nu slut, og snart er de sidste CF-vogne på vej ud af lejren med kasser og stammer mm., og jeg skal aflevere den tomme og forhåbentlig totalt rengjorte plads til min kollega, borgmester Aksel Hansen, Grenaa.

Sporene i sandet udslettes, men de spor, som kammeratskabet og det gode sammenhold har sat i je-

res sind, vil ikke forsvinde, men bevares som et lykkeligt minde for jer og som et tegn på, at de drenge, der søger at leve op til spejderlovens idealer, ligegyldigt hvorfra i verden de er, altid vil kunne være sammen som gode venner.

Jeg siger jer nu til slut tak, fordi I har læst mine mange lejrbreve, — og det ved jeg, at mange af jer har, — og samtidig tak fordi I i lejrperioden holdt fanen højt og viste jer som gode danske spejdere.

Med venlig spejderhilsen

eks-lejrchef for Grenaa-lejren 195.

Oberst John Wilsons tale ved sidste lejrball

Spejdere, jeg har to ting at sige til jer. For det første kan jeg bringe jer en hilsen fra alle andre spejderlande. Vi tæller nu over 5 millioner spejdere verden over. Det er det hidtil største tal.

Dernæst ønsker jeg at sige tak til alle danske spejdere fra alle de udenlandske spejdere, der er kommet til Grenaa.

Tak for det venskab og kammeratskab, de har mødt og de gode minder, som vi kan bringe med os herfra. Jeg takker jer for jeres gæstfrihed og venskab mod spejdere fra andre lande.

Som Jens Hvass fortalte jer, mødtes vi første gang i Jamboreen i 1924. Siden har jeg deltaget i lejre i 40 forskellige lande og ved en del om spejdersport. I har hævdet jer godt her i Grenaa. Jeres lejrreport er god.

B-P sagde, at enhver kunne ligge i lejr, men der skal en spejder til at ligge i lejr i regnvejr. Jeres standard er god og jeres spejderånd fin.

Måske skal nogle af jer med til Østrig. I skal der vise andre spejdere, hvad I kan.

I Jamboreen i 1924 mødte jeg »De tre musketerer«. Vi blev venner og vedblev med at være det lige siden. I skal også her skabe lige så gode venskaber, som det vi har haft siden 1924. Det er af stor betydning. Afslutningen af en lejr betyder ikke afslutning på venskab og kammeratskab.

Jeg ønsker alt godt for jer og jeres.

Good scouting.

VI MØDTE I GRENAA

EN RUNDTUR I KORPSLEJREN

Så skete det længe ventede eventyr — og det blev virkelig et eventyr fra først til sidst — en af de store spejderbegivenheder, der vil blive indskrevet i korpsets minder med guldskrift og gå over i historien som en lejr, der vil blive mindet med glæde og begejstring af de godt og vel 7000 spejdere, der fik lov til at opleve de festlige og spændende dage, der kun alt for hurtigt svandt bort.

Med ekstratog og færge, i bil, til fods, på cykle og med skib ankom vi. Pionerholdet og de raske Cfer havde i dage forud etableret lejren og alt var klappet og klart, da vi andre ankom til den store hedslette, der skulle blive skueplads for de kommende dages begivenheder. En flaggalle af Dannebrog og en imponerende hovedindgang var det første indtryk. På lejrens varget, der om natten oplystes af det transportable elektricitetsværk, som Cferne havde medbragt, vaje- de tre kridhvide flag dag og nat over lejren, symboliserende Grenaa-lejren, Det Danske Spejderkorps og vor gæstebyt Grenaa.

Ja, for vi følte alle en art fællesskab med Grenaa, vor nabo og gode ven, som på alle måder gjorde

de sit til at vi befandt os vel her ved Grenaa, byen ved vandet, centrum i landet. Vi fulgte os i hvert fald som landets centrum fra først til sidst.

Som en strømmende flod væltede spejdere ind på lejrpladsen gennem hovedindgangen. At se til var alt forvirring af arbejdende og løbende spejdere, telte, der rejstes, signalhornsmusik og trommeslag, syngende og travende spejdere, men alt klappede alligevel præcist og nøjagtigt som forudset. Fra var- tegnets top så alt mere roligt ud. Der kom langsomt system i lejrpladserne — billedet af den store lejr begyndte at tegne sig, og sent onsdag aften var alt klappet og klart, alle lejrpladser optaget — og der faldt ro over de mange små lejre.

Etnografisk lejr

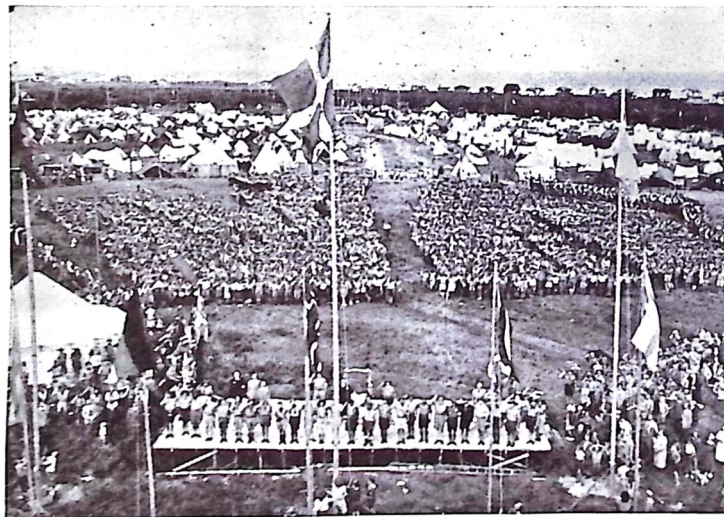
Og der blev tid til den første rundgang i lejren. Hvis alt skal ses bliver turen ad lejragerne alene 3 kilometer, ganske pænt, ikke? I den etnografiske lejr lige ved hovedindgangen er alle i gang med indretningen. Nybygernes blokhytte, bygget af Asser Riis trop er

næsten færdig og er genstand for megen beundring. Den er bygget ene og alene af stammer uden brug af søm eller andet bindemateriale. (Interesseret kan læse om byggemetoden i Magasinet for december måned). Bag ved ligger rigtigt konstruerede negerhytter af forskellig konstruktion, spidse, runde og siloformede. Skjult i baggrunden findes en eskimoisk sommerboplads, en slags telt bygget af sælskind. I negerhytterne ved siden af indøves krigsdansene af kulsorte krigerer iført bastskørt, længere væk udføres en veritabel trommedans, tam-tammernes toner lyder over pladsen og farverigt klædte negere danser til de monotone klange. Næsten helt skjult bag buskadsset ligger skovindianernes, de berømmelige Chippewa indianeres barktee-pee, kaldet wagingan, en stille røg op gennem røghullet fortæller om en hyggelig varmen- de ild inde i hytten. En kriger prøver sin krigsdragt, helt fremstillet af skind, og andre af stammens mænd arbejder med afhåring af skind og fremstilling af værktøj.

Stenalderboplads

Lidt fra den øvrige etnografiske lejr ligger vore forfædres boplads, stenalderfolkenes plads, fremstillet af St. Blicher divisionen i nøje overensstemmelse med nationalmuseets anvisninger. Endnu brænder ild i stenalderbåden. Den er lige ved at være færdig til endnu en sejlsad, denne gang fra åben strand, og ikke som første gang på Silkeborgsøernes rolige vande. Skindklædte stenalderfolk arbejder med lerarbejder. De nødvendige skåle må fremstilles til bopladsens brug, og kornet males i originale stensåle. Hyggeligt og roligt må stenaldermændene have haft det i fredstider.

Ved siden af den etnografiske lejr ligger Nyboder divisionens lejr, der i mangt og meget adskiller sig fra de øvrige lejre. Nogle kæmpemæssige skibsmaster er rejst, og ved særlige besøg i lejren, bemændes ræerne, og kanonsalutter lyder kraftigt over lejrens nordlige del. Hver time markeres tiden ved slag på skibsklokken. Et mægtigt telt — af naboerne populært kaldet »garagen« giver beskyttelse mod den regn, som vi ikke helt undgik.

Flagene går til tops

Wood-craft

Midt for hovedindgangen regerer »Tykke« og Poul Egebæk i wood-craft museet. I fri luft — men dog beskyttet mod det lunefulde vejr — findes udstillet alskens wood-craft ting, men nøjagtigt således som man finder det i naturens afvekslende verden. Udstoppede fugle og dyr, strandskaller og tang, fyrrabuske og lyng.

Lige overfor ligger Grænsedivisionens lejr-museum — en solid samling af lejrarbejder af alle slags lejrborde, kogesteder, river, koste, papirkurve og mange snurrepiberier, ikke at forglemme de sjove »røgvendere« genkonstrueret af l. Gråsten trop, hvadenten de nu havde deres udspring i Frederiksborg Amt, Nedre Kongo eller Århus. Tilstedeværelsen af denne sidste model »Århus« udviklede iøvrigt hurtigt diplomatisk skridt mellem Århus og Grænsedivisionen, men da det senere viste sig, at begge divisioner hørte til de tapre Veddaer, sluttede de to høvdinge ved et festligt natligt optog fred og deres faste (tror vi da) håndtryk, optoges i alle tilstedeværende kredse fra ind- og udland som et tegn på, at en Matabelakrig mellem de to divisioner aldrig vil finde sted. Dette indtryk befæstedes yderligere, da Århus høvdingen overrakte Grænsese kongen en festlig halskæde, der bl. a. indeholdt en »pløkhulsåbner«!!!

Ad Gilwellvej

Op vi vandrer videre ad Gilwellvej, forbi jyske, fynske og sjællandske divisioner. Bag Grænsedivisionens nye tee-pee og een af en Sønderborg spejder udskåret metherøj totempæl ligger som indeklemte husmænd, Ejer Bavnehøjdivisionen, der efter sigende »af pladshensyn« ansøgte lejrchefen »om en ekstra tildeling af skohorn«, da man ellers ikke vidste, hvorledes man skulle klare sig telt- og skomæssigt på den snævre plads. Det vides ikke, hvorvidt ansøgningen blev bevilget.

Stevns divisionens smukke og stilrene portal blev meget beundret af forbigående spejdere, men vi drejer til højre og når over sportsplads 2 til administrationsbygningen — et dejligt sommerhus, hvor Erik Østergaard og hele hans stab arbejder for fuld kraft på alle de praktiske og administrative spørgsmål, der melder sig. Her møder vi de første af de cirka 150 flokførere, der lejren igennem under ledelse af Strix udførte et stort og anstrengende arbejde for at vi andre skulle have det godt.

Men vi må videre. I Djurslands divisionens lejr lægger vi særligt mærke til Grenaatropens fine lejrplads — alle lejrarbejder fremstilles af birk — det ser fornemt ud, men lejrarbejderne er også solide og brugbare lige til det fine lejr-bord med halmtag. På den anden side af vejen ligger Nørrejylland. Vi får lige tid til at sige goddag til Randersspejdernes mascot, en lille gedebuk, der hurtigt blev hele lejrens kæledægge. På næste hjørne ligger Ermelundstroppen, der før lejren gjorde Gudenåen i kano. Og sådan går vi fra division til division. Jeg har oplevet et set noget, du sikkert noget andet. Her laves mad, her er lejrbalet begyndt — en spejder synger en vise til stor moro for hans kammerater i kreds, her er patruljeførerne samlet til møde, der klinger en mandolin sine toner ud over pladsen, her synges, der arbejdes. Vi kan ikke nå alt, men gør dog holdt ved det kringelbachske hospital, hvor store skilte kundgør for alt folket, at »reparationer udføres solidt og omhyggeligt, mens De venter« eller lidt mere muntert »Hug en hæl og klip en tå — herinde sætter vi stumperne på«. Værre blev det senere i lejren, da følgende skilt bekendtgjorde almindelig mangel på »reserve dele«: »Reserve dele må medbringes, da vort lager nu er tomt, og valutarestriktionerne ikke tillader import før i oktober kvartal«. Humør er ikke rationeret i denne lejr!

(fortsættes side 88)

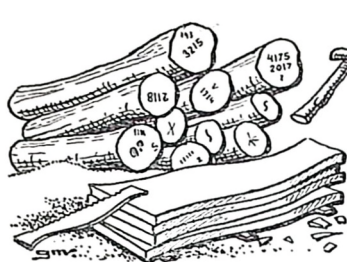
Populære Skotter

En enkelt sækkeplbe

Kongeparaden

ANVENDELSE AF TRÆSORTERNE

De fleste kender de forskellige træsorter når de står som træer i skoven, men det er også morsomt, at kende dem, når de er opskåret til brug i industrien, samt at vide, hvortil de anvendes. Her følger en lille oversigt.

1. BLØDE TRÆSORTER.

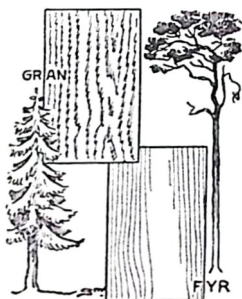
Er lette og hurtige brændere, men dårlige varmere.

GRAN:

Er en let og meget lys træsort, hvid i træet og har meget lyse knaster men yder ringe modstand mod forrådnelse, da der ikke findes kerne i træet. Gran anvendes hovedsagelig til bygningstømmer samt i rund tilstand til pæle ved fiskeriet (bundgarn) og pilotering. Gran er hurtigtvoksende og har overfladerødder.

FYR:

Er en mere fast træsort og kan kendes fra gran ved den røde kerne, der ligger inde i træet, og den hvide splint, der ligger udenfor i træet. Ligeledes kan fyrren kendes fra gran på knasterne, fyr har mørkerøde knaster. Fyrren har større modstand mod forrådnelse, da kernen ikke angribes så let. Da den danske fyr ikke er særlig udbredt og hovedsagelig findes som forblæste læbælter eller som bjergfyr anvendes den mest til emballage, lejlighedsvis også til tømmer. Fyrren har dybere rødder end gran.

Typisk
gran og fyr

LÆRK:

Er det kernetræ, der kommer efter egen, hvad angår modstand mod forrådnelse, idet kernen går omtrent helt ud til barken. Lærk anvendes meget i skibsbygningen til bådebord og skibsmaster samt til pæle, der er udsat for forrådnelse. Kendes på, at træet er rødtligt og har sorte knaster. Lærken, der taber nålene om vinteren, har dybe rødder.

LIND:

Veddet er let og blødt og nærmest gulligt i farve og er ofte fri for knaster. Det anvendes af snedkere, drejere og billedskærere samt instrumentmagere. Da det ikke slår sig ved temperaturforandringer, er det godt egnet til tegneborde. Lind giver god varme og fine gløder.

AHORN:

Veddet er helt hvidt og har mørke knaster. Anvendes til finere træarbejder, skeer og traskkæring. Slår sig heller ikke ved temperaturforandring. — Ahorn er fint brændsel.

EL:

Blød træsort, der for rødels vedkommende har en rød farve og hvidel, der er hårdere i veddet, en hvid farve. Elletræ anvendes til trækobunde, da de er lettere end nogen anden træsort, men også slides hurtigt. Ellebrænde anvendes meget af røgerier til røgning af fisk.

HASSEL:

Nærmest som buske. Det tykkere af træet kan anvendes til skaffer (godt til lejrarbejder).

POPPEL:

Er let og løst i veddet, der har en grumset farve. Anvendes hovedsagelig til tændstikker, men også til redskaber og bremseklodser.

PIL:

Er en grov og løs træsort, der ikke finder megen anvendelse, da det endog er dårligt brændsel, — det knalder. De tynde grene bruges til vidjer og tøndebånd, da de er meget seje.

ELM:

Et træ, der minder meget om eg. Det har en mørk kerne, der kan være rødlig eller brun og er ret hård at arbejde i. Elm anvendes i stor udstrækning til møbler og parketgulve, da farven i træet kan spille i mange farver. Elm er et vej- og anlægstræ, der tåler blæst.

BIRK:

Er en fin træsort, der er helt hvid i veddet og ofte flammert i åreerne, hvorfor det bl. a. anvendes til møbler. Da det tillige er sejt, anvendes det også til vognstænger, drejearbejder og finér. Birk er fortrinligt brænde, der brænder let og varmer godt, lugter ikke og ryger ikke, derfor godt til pejs. Risene gode til koste, og unge birke egner sig godt til lejrarbejde.

ENEBÆRBUSK:

Fortrinligt brændsel. Svære grene gode til skaffer.

2. HARDE TRÆSORTER.

Tunge og langsomme brændere, men gode varmere.

BØG:

Er en hård lys, gullig træsort, der er letkendelig på de små fine brune pletter og de tætte årer. Bøgen har ingen kerne, men kan have en rød kernelignende farve inde omkring marven, dette er rødmarv og må ikke antages for kerne, da det er mindre modstandsdygtigt mod forrådnelse end det øvrige træ. Træ, der har ligget længe efter, at det er fældet, er stærkt udsat for at rådne og begynder ved marven. Bøgen er et udpræget gavnt træ og anvendes meget i industrien: (møbeltræ, sveller, børstetræ, skomagerpløkke, træsko, parketgulve, skibsplanker [under vandlinien]).

HVIDBØG:

Er en meget hård træsort, der er gråhvid i farven og minder noget om ahorn i udseende. Anvendes til værktøj (høvle, stemmejern og lignende, der er stærkt udsat for slid. Anvendes i gamle dage til vandmøller). Bøgen er fortrinligt brændsel. Har store rødder.

EG:

Er det hårdeste træ, vi har, og er meget modstandsdygtigt mod forrådnelse. Egen har en udpræget kerne, der nærmest er brun i farve, og det er da også den, der anvendes. Yderst under barken ligger splinten, der er hvid og ikke står for forrådnelse. Egen har nogle ret store årer, der danner et fint mønster og i spejlet giver nogle fine pletter. Egen anvendes lige fra toppen til roden og bruges til naturhegn, havemøbler, havne og brobygning, skibsplanker (over vandlinjen), parketgulve, møbler, finér. Af barken udvindes garvesyre. Egen er modtagelig for forskellige kemikalier, der farver træet mørkt, ja, helt sort. Således er eg, der har vokset på kalkgrund, mørkere i farven end anden eg og hvis træet (kernen) bliver udsat for salmiak-dampe, bliver det helt sort. Egen spaltes let, varmer godt, men fænger dårligt.

ASK:

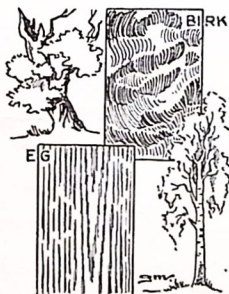
Er en stærk, sejg træsort, hvis farve er hvid med brune årer, der løber lige i træet. Årerne er store og brede. De lange fibre giver træet den sejge egenskab. Ask har ingen kerne, men kan anvendes helt ud til barken. Ask anvendes til skafter, årer, vogndelev, møbler, ski, parketgulve. Er fortrinligt brændsel (selv i grøn tilstand, da der ikke er saft i træet). Godt til lejrarbejder. Godt til fyrbrædt ved ildbor.

FRUGTTREER:

Er en blød træsort, der er egnet til møbler og snittearbejde. Har ofte krøllede årer og flere farver i kernen. Sød duft og megen saft i træet.

TJØRN:

Sejg træsort, der for de tykke grenes vedkommende kan anvendes til skafter. Tjørn brænder godt og er godt brænde.

Typisk
birk og eg

De første meldinger om reglementerede PATRULJER

De første meldinger om reglementerede patruljer begynder allerede at indløbe til Magasinet.

Det tegner godt, synes jeg.

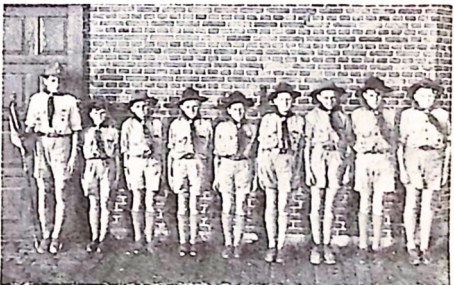
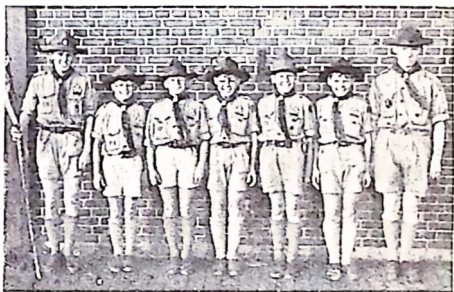
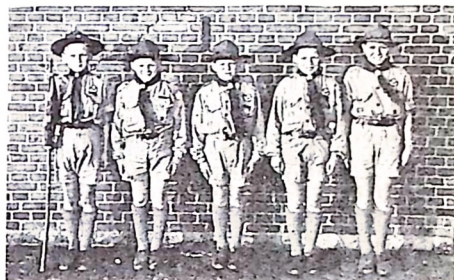
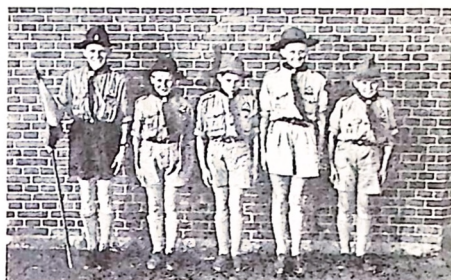
De første, der meldte sig, var hele Nykøbing F. bytrop med fire patruljer, skovmandspatrulje og roverne, der også gerne ville være med i samlingen. Nu skal vi jo spare på pladsen, siger Erik. Derfor må vi nøjes med at præsentere patruljerne for jer. Jeg har forgæves søgt efter noget forkert, men har intet kunne finde. Bravo! Nykøbing F.

Fra oven ses bjørnene — spættterne — rævene og bæverne.

Fra Amager melder Viberne fra 1. Sundby trop sig, og de ser kvikke ud, selvom vi ikke kan se dem alle. De mener, at de er »den mest reglementeret påklædte patrulje på Amager«. Hvad siger de andre patruljer på Amager til det?

Viberne, 1. Sundby

Nykøbing F bytrop

Rasmus Skrald

Elnograf

VI MØDTE I GRENAÅ (fortsat fra side 85)

Vi fortsætter ad den spejder-gøde vej sydpå gennem lyng og fyrrekrat og når til lejrens mest bekendte område længst mod syd, ørkenen eller mere populært kaldet »Sahara«. Også her i den fygende sandørken, hvor græsstrå ikke er at øjne, ligger spejdere fra alle landets kanter. Ingen har dog forudset ørkenen, og kameler findes ikke. Og andre oaser end dem, som kvikke spejdere selv opfinder er ikke til at øjne og dog opstod der her under de uvante forhold en egen følelse af sammenhold til bekæmpelse af alle vanskeligheder, udsigtstårn var rejst ved udsigtstårn, lejrarbejderne var gode i betragtning af forholdene og kogestederne indrettet som gammelmændsildsteder (graves kunne der jo ikke). Man klarede sig bravt og spejdermæssigt under de givne forhold. En af Østerbrotrøppene kaldte officielt på dens portal, lejrpladsen for »sandkassen« (den anden populære sandkasse vender vi tilbage til), og Sydhavsdivisionen havde

meget apropos plantet 2 store palmer øverst på deres indgang.

Sydligst i dette område finder vi Totemhøjen, hvor en lang række af korpsets totempæle var rejst som en flot baggrund for lejrbaalspladsen. I dette område finder vi også søspejdernes lejr tæt ved den fine klitbestrøede strandbred. Og lejren er præget af søspejdere, årer anvendes til teltrejsning, og søens symboler ses overalt, her hvor 200 søspejdere under ledelse af Fritz Lerche og Schiønning tilbragte nogle spændende og indholdsrige dage. Lige ud for lejren ligger anløbsbroen, som på trods af alle profetier holdt godt hele lejren igennem. Nord herfor bades der dagen igennem lige fra det helt kolde gys klokken syv om morgenen til sent mod aften, hvor dagens støj skal skylles af kroppen. Helt mod nord bygges pælehytter i vandet og den store Kon-tiki-ekspedition forberedes.

Vi går nordpå ad Totemallé og lægger særligt mærke til nogle meget fine lejre og Vesterhavsdivisionens morsomme, af Vestkysten inspirerede indgangsportal med fiskesket, havskaller og glaskugler.

Her i denne gade ligger også lejrens ældste den 72-årige Klavs Vedel i lejr med sin gamle trop, Vedels Egne og den berømte totempæl, hvor så mange spejderberømtheder i tidens løb har slået deres søm med navnetræk i.

Kantinen er et kapitel for sig. Her hersker Gitten Hvass med energisk og venlig hånd og alt klapper med en imponerende lethed. Der gøres noget for, at alle lejrens ledere skal finde sig veloplagede dagen igennem.

Lejrtorvet

Og så når vi lejrens centrum, lejrtorvet, der i første række markeres af den berømtelige »sand-

Gabeslokken prøves

Et udflygtsmål - Aarhus Universitet

Jokke

boede under lejren i »Sahara« og kan ikke glemme, at han en morgen blev vækket af sin tropsførers råb: »Skynd jer at komme ud, lejrpladsen flyver væk!«

kasse», hvor lejrens honoratiore tog plads ved paraden, hvor Grenaa-kærrens ild holdtes vedlig til det første lejrål, og hvor søndagens underholdning for lejrens gæster fandt sted. Sandkassen flankeres af lejrens vartegn, de udenlandske gæsters flag, FN-flaget, korpsets flag og et mægtigt Dannebrog. Et stort skind forkynner, at dette flag vajede over den 2. verdensjamboree på Ermelundssletten i 1924. »De tre musketerere«, Ove Holm, Jens Hvass og Tage Carstensen ledede som bekendt denne Jamboree og vi lærte dem alle at kende i denne lejr, 27 år efter, som spejderchef, lejrchef og overdommer. Ved siden af ligger lejrchefens telt med alle korpsets klenodier bevogtet af alle tiders mesterkok, Ferdinand og en rask politimand. Her var fest og fart over feltet, når Jens Hvass ankom i den tudende jeep, svingende med armene til højre og venstre, hilsende på gamle og nye venner og stiftende nye bekendtskaber. Lejrchefens flag gik til tops med indøvlet præcision, og bag kulisserne i dette telt udkastede vor populære lejrchef nye ideer og planer. Her debatteredes og arbejdedes døgnet rundt, under ledelse af mændene i de skindbeklædte høvdingestole, Jens og Thorkild.

Vi besøger andre af lejrtrorvets telte. Kongøjegeren Jørgen Boje fra Randers var i evig aktivitet døgnet rundt, transporter ankommer og afgår — og alt klapper.

I banken og på postkontoret er idelig travlhed. Tusindvis af breve og pakker og penge vandrer ud og ind under kyndige folks ledelse. Politichefen, Johan, og hans højre hånd, Tage Kirring, har deres hovedkvarter i en tipi her. Telefonen ringer, mandskab sendes ud, syndere bringes hid, eftersøgning foretages, nattegn underskrives, be-

Nu 20928 medlemmer i korpset

Korpsmønstringen på Sct. Georgsdag viste en fremgang på 236 medlemmer i vort korps.

	1951	1950	
<i>Ulve</i>	8722	8456	+ 266
<i>Spejdere</i>	7847	7753	+ 94
<i>Skovmænd</i>	1008	1122	÷ 114
<i>Rovere</i>	655	620	+ 35
<i>Førere og hjælpere</i> ..	2696	2741	÷ 45
	20928	20692	+ 236

tjente udsendes til patruljering og vagter. Jo, her sker noget!

»Grenaa-falken« har kontor på den modsatte side under ledelse af den energiske chefredaktør, Ole, der i forceret tempo udsender ordrer til journalister, tegnere, fotografer og uvekkommende besøgende. Sådan må et redaktionskontor virkelig se ud. I presseteltet fortæller korpsets pressesekretær Friis Møller ankomende journalister om hvad, hvem, hvordan og hvorledes, og i næste telt dirigerer Aage Hansen, Århus, med sin stab af førere for at konkurrencerne gennemføres på bedst mulige måde. Informationsteltet er et kapitel for sig. Hvad kan man ikke spørge om der? — Og få svar på? Alt, tror jeg.

Frithiof Sørensen er tilfreds med det store depotteit. Salget er allerede begyndt og går strygende. Her kan købes alt fra synale til telte, og det bliver købt. De ud-

stillede præmier beundres af spejdere fra nord til syd. Alt ånder liv, her som alle andre steder på lejrens område, og vi slutter rundgangen.

Under denne har vi hilst på vore venner fra Dansk Spejderkorps, Sydslesvig, i deres blå uniformer med gule tørrklæder. Vi har sagt goddag til Skotter, Englændere, Nordmænd, Tyskere, finske og svenske spejdere. Har vi været heldige har vi mødt repræsentanterne fra Holland, Venezuela (du ved, Kaj Sørensen!) Canada, Kina og USA.

Alt er klar til en vellykket lejr — og det blev det fra først til sidst. I næste nummer fortæller kendte og ukendte om, hvad de oplevede i lejren, lige fra kongeparrets visit, oberst Wilsons besøg til sejldugsbudssejladsen, lejrål, konkurrencer, udflugter og alt det andet vi oplevede i alle tiders lejr — GRENAALJREN.

ULVE SIDERNE

Sporfinder hjælper dig med duelighedstegnene

Efter veloverstået sommerferie skulle du benytte nogle af dagene til at træne til duelighedstegnet

FØRER

For at få det skal du:

- 1) være særlig dygtig i stedkendskab,
- 2) kende genveje inden for 500 meter,
- 3) kunne give klar besked om vej og afstand,
- 4) kende det vigtigste af din bys historie, dens mærkelige bygninger, seværdigheder og udsigtspunkter,
- 5) vide, hvorledes man alarmerer politi, brandvæsen og ambulance.

Du må altså gå eller cykle rundt i dit kvarter eller din hjemegn, således at du grundigt kender veje eller gader indenfor 500 m i alle retninger fra din bopæl. Og så må du studere et kort over din by eller din egn, så du kan blive klar over vejen og afstanden til forskellige kendte steder eller bygninger. Ulve og spejdere bliver jo ofte af fremmede spurgt om vej og bør kunne give rigtig og klar besked.

Når du skal i gang med punkt 4 til duelighedstegnet, vil jeg anbefale dig at få fat i en turistbrochure over din by — en sådan udgives af næsten alle byers turistkontor. — Den vil give dig svar på faktisk alt, hvad du skal vide, og når du har læst den, så leg, at du er turist i din egen by og gå ud og se det, som du har læst om. Jeg kan love dig, at du får en fornøjelig tur ud af det, og samtidig får du det kendskab til de forskellige seværdigheder, som der er nødvendigt at kende for at blive FØRER. Hvis turistbrochuren ikke omfatter ret meget af din bys historie, kan du nemt på et bibliotek låne en bog herom.

Nu kunne jeg jo selvfølgelig også godt forklare, hvordan du skal finde ud af punkt 5, men jeg synes nu, at du selv skal klare det, og det kan du også sagtens. Ikke sandt?

God jagt!

Spørfinder

VIII. På smuglerjagt

Skovby flok lå i sommerlejr ved Æblefjord. Dagen havde været bagende varm. Selvfølgelig deltog hele »blå« i lejren med liv og sjæl. Alle ulveungerne var rødskjoldede af solen, det var meget ubehageligt og pinefuldt, men det var der ingen, der tænkte på, da man lå og tog solbad, selv ikke Giraffen, det var nemlig første gang, hun var på lejr med sin flok.

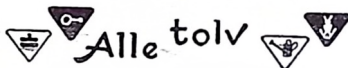
Nu stod man omkring bålet og sang den sidste sang »Altid frejdige«, hvorpå Giraffen sluttede bålet af og bad ulvene på til kajs stille og omgående. »Blå« gik også ind i bandedeltet, men de røde rygge og varmen bevirkede, at ingen kunne sove, de seks blå fik da den meget forkerte ide at liste ud af teltet ad bagvejen uden at nogen så det. Bag ved teltet lå et tjørnekraat, som man med vanskelighed kravlede igennem, og snart gik banden i den stille sommernat ved stranden, lysvågne og velloplagte. Vandet skvulpede, af og til klipskede en mæge eller en ryle, en strandskade pob, så man måtte beklage den. Egern så pludselig 2 mørke skikkelser bag ved en tue med marehalm, en af dem blinkede med en lommelygte. »Blå« kastede sig ned i sandet og gjorde sig lydløs. Det var et mærkeligt skuespil, der foregik for øjnene af dem. Nu så de et sejlskib, der lagde sig for anker ude på vandet, fra skibets dæk blinkede en lygte ind mod land, og de mystiske signaler, der ikke kunne være almindelige morsetegn, blev besvaret af de to fordragtige personer bag marehalm.

Fra sejlskibet gled en lille jolle mod land, med stor forsigtighed blev den roet af 2 skikkelser; ca. 30 m fra land gik jollen på grund. Den ene af de to fordragtige inde på land vadede ud imod, uden hensyn til, at han blev gennembidt til hofte. Fra jollen sprang også to personer i vandet, alle 3 vadede imod land, hver forsynet med en blikbeholder; det stod »blå« klart, at det måtte være spritsmuglere. Der var sikkert ingen grund til at være bange, blot man kunne få alarmeret flokken; der var jo kun 3 smuglere, men 25 ulveunger, to store spejdere og Giraffen.

Der måtte handles medens de 3 smuglere var ude i vandet. — Egern sendte Mus og Bjørn tilbage til lejren. De listede langs tjørnehækken og nåede hurtigt Giraffens telt. Ved vagtbalet sad 2 ulveunger, nemlig lejrvagten, og sov. Giraffen blev hurtigt vækket og sat ind i situationen. Hun tog den roligt, snart blev alle de skete ulveunger vækket, naturligvis også de to store spejdere, der deltog i lejren som kokke. Han forsynede sig med reb og stokke og bevægede sig så lydløst som muligt henimod den ene mystiske person bag marehalm. Han var endnu alene, de andre 2 vadede imod land ude fra jol-

Vil du næste gang fortælle ulvesiderne om jeres sommerlejroplevelser?

BF Kurt Madsen, Pionererne, 2. flok.

BF Jørgen Mørckholm, Pionererne, 2. flok.

Hjort, BF Ole Falsing, gul bande, Seeonee stammen, 1. Brønshøj flok.

Miko, BF Hans Hertz, Frederiksværk flok.

BF Anders Houmøller, 1. Ermelund flok.

Keego — BF Jørgen Lund, grøn bande, 5. Østerbro flok.

Karibu — BF Peter Grønbech, brun bande, 5. Østerbro flok.

Hilsen til den danske sommer

På billedet ser du tre canadiske ulve på ulvetur i den kolde sne i pelskapper.

len, stærkt hæmmet af de tunge byrder, de bar på. Skulle der handles, måtte det være nu, hvor de kunne tage den ene smugler, medens de andre var langt borte. Giraffen var ikke bange, og så havde ulveungerne heller ikke grund til det. Med et sæt var hele flokken over den mystiske person bag ved mærehalmen. Een, to, tre. Et ulvetørklæde blev puttet ham i munden. Arme og ben blev viklet om med tøværk. Smugleren blev fuldstændig uskadeliggjort. Flokken lagde sig i baghold og afventede de tre andre formodede smuglere. Drivvåde kom de i land med blikbeholderne. Nu kastede flokken sig over dem, og efter et drabeligt slagsmål blev de overmandede og fik samme behandling som den første smugler. Alle 4 var iført store oliefrakker, og deres ansigter var, med undtagelse af, at de bar drabelige skæg, meget ungdommelige. Egern var den første, der opdagede, at skæggen alle var falske, dette overtøjede ham yderligere i, at det måtte være forbrydere. I triumf blev de 4 smuglere båret hen til lejren med samt deres mystiske blikbeholdere. »Blå« spurgte, om de ikke skulle alarmere politiet, men dette ville Giraffen mærkeligt nok ikke have, hun sagde, at de ville vente til næste morgen. Da de alle var henne i lejren, vækkede hun resten af flokken og selvfølgelig de to sovende vagtposter, der var dygtigt slukørede over at være blevet grebet i at sove på posten.

Fortsættes i næste nr.

SCT. PAULS FLOK KLARER SIG FINT.

Kære ulvekammerater!

Nu vil jeg fortælle jer lidt om vor flok, Sct. Pauls flok i Hertug Knuds division. Før i tiden, var der ingen der regnede med os. Men vi er kommet godt med efterhånden. En af vore bander, det var blå, der blev nr. 1 i divisionsturneringen, og de fik korpsets ulvetand. Det var flot. Gul bande blev nr. 1 i turnout. Forleden dag havde vi tropsfest på Sct. Annæ skole, den blev meget vellykket. Efter at rådsformanden havde budt velkommen, sang flokken og troppen tropsangen. Ulvene optrådte da med »Prinsessen, der fik hikke« og med »Kejseren i Kinesiens land«. Vi havde nogle mægtig fine dekorationer, og vi var allesammen klædt ud i fine dragter. En ulvefar havde malet dekorationerne, og de var vældig flotte.

Spejderne havde nogle fikse sketch's og knippel fine sange, og folk klappede meget. Ind imellem oprindene blev der serveret kaffe og hjemmelavet lagkage, og det smagte vel nok dejligt. Vi havde en dejlig fest, som vi sent vil glemme.

Venlig ulvehilsen

Murén

Resultatet fra tegneopgaven

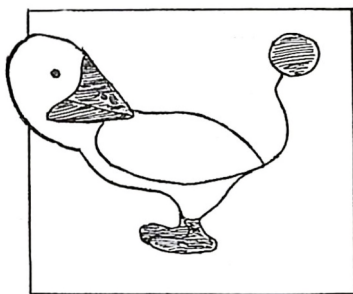
Der var mange gode og sjove løsninger på den tegneopgave, Magasinet bragte i juni. Det blev en vanskelig opgave for den nedsatte dommerkomite, men det lykkedes at nå til enighed og følgende ulve får deres præmier tilsendt:

Tapir, (Jens Rasmussen), Hulkærvej 8, Søborg. Skovulvene, Dyssegården.

Jens Kofoed, Rebild Vandrehjem, Skørping. 1. Skørping flok.

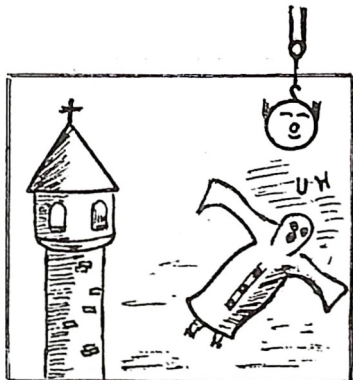
Henning Jørgensen, Vesterå 20, Aalborg. Jens Bangs flok.

Desværre er der ikke plads til at vise jer Hennigs tegning i Magasinet, men Tapirs og Jens' kan du se her på ulvesiden.

Hvordan er det min hale er kommet til at se ud?

Tegnet af Tapir

Tegnet af Jens Kofoed

OPRØR PÅ CEYLON

Fra vor udsendte medarbejder

Fredag eftermiddag brød oprøret på Ceylon ud i lys lue. Veddaernes høvding, iklædt bukkeskind og festmaske lod sig under fantastiske hyl hyld af sine tro undersætter, inden oprøret satte ind. Mange af hans lokale høvdinge var iklædt fantastiske dragter, dog præget af det hårde primitive liv i Ceylons urskove.

Umiddelbart efter viste sig for folket, singhalesernes fyrste iklædt et kostbart, fra fjerne lande importeret kostume med guld og sølvbrokade og en sabel smykket med verdens sjældneste diamanter.

Under høje — og for den lokale befolkning uforståelige — råb rykkede styrkerne ud til de konstante fjendtligheder og sammenstød.

Humør og gå-på-mod savnedes ikke.

De velforsvarede forter lå spredt mellem hinanden i hele det store kampområde, og blandt de udsendte patruljer kæmpedes med brav tappehed under skiftende held. Ofte fandt der rasende overfald sted endog på uønskede tilskuere og lommelampelysede arrangører.

Ud på natten skete nedkastningen fra Sylvest Jensens flyvemaskine. Han kom drønende hen over nedkastningspladsen, hvor selve Diasava'pola — den flot bemaskede smuglerhøvding personligt sad for at overvære sine styrkers succes, for Veddaerne var nemlig ankommet, men flyveren nøjedes med at regnosere og nedkastede intet.

Veddaerne ventede endnu en stund, men forlod skuffede og tomhændede stedet. Men så kom Sing-

haleserne og få minutter efter drøgnede maskinen ind over pladsen med lav og næsten faldefærdig hastighed og denne gang nedkastedes 48 pakker, der langsomt og næsten blidt faldt ned til de ventende singhalesere. — Der blev næsten intet til de arme veddaer!

Senere fandt togoverfaldet sted. Nogle kraftige skinnébomber eksploderede med rygende knald og røgbomber sendte en ildelugtende og kraftig røg hen over de kæmpende. Kun skade at over hundrede veddaer endnu befandt sig undervejs til overfaldsstedet og aldrig nåede frem. Vilhelm, pressefolk, civile hjemmeværnsfolk og andre notabiliteter lånte damernes hovedklæder og deltog ivrigt i kampen, dog kun for at se sig tværet ned i lyngen i løbet af nul komma nul. Veddaernes høvding, Diasava'pola, deltog med bravour i togoverfaldet og erobrede med fyndighed Ceylonkongens liv, som han kaldte elendigt og hængte på brystet med en sikkerhedsnål. Straks efter måtte han lade sit eget.

På kysten vogtede smuglerbesætningerne deres på land optrukne både, men så ankom singhaleserne dobbelt så mange i styrke, men ak, skæbnen ville, at røgbomber lagde et tæt slør ind i de 130 singhaleseres øjne og næser, hvorved det lykkedes smuglerne flukke at bringe en båd ned i vandet.

Resten lykkedes det singhaleserne at bringe i land. 8 dommere voverede på stedet og efter omstændighederne veddaernes sejr.

Kokusnødden blev en af nattens oplevelser — festligt og dramatisk,

svang man sig i jungledansen for til sidst i ekstase at stoppe op, stirrende på den strittende kokusnød, som med et eneste øvet og sikkert hug kløvedes i to halvdele. Dette gav varsel om liv og glade dage i de kommende år, men hvor hugget glippede, for ikke at tale om, hvor kokusnødden glippede, varslende det henholdsvis ulykker og ligefrem total udslettelse inden næste månedsskifte.

Storkampen i Mejlgårdområdet startede under høje krigsråb, da cirka tusind mand var mødt på kampladsen. Under kampen strømmede flere forter til, så kampen bølgede frem og tilbage med skiftende overvægt, indtil ingen turde tage ansvaret for udgydelse af mere blod.

I Emmedsbro-området syntes trætheden noget indvirkende, kampene noget mattere, mange undgik ligefrem kamp. — Man lå ganske simpelthen langs grøfter og gærder og sov hårdt og uvækkeligt.

Under kampene skiftede mange af familiernes skattede ejendomme, de flotte og særprægede totemstokke, ejere. De vil til fjerne tider smykke hjemmenes vægge og minde de kommende generationer om heftige og kraftige kampe i en svunden fortid.

Endnu engang syntes kampiveren at blusse op — på et tidspunkt, hvor alle lejredes fredeligt mellem hinanden. Vreden var dog mest vendt mod den lokale presse. Ved et lykkeligt træf og på grund af den lokale politimesters effektive indgriben lykkedes det redaktøren at undgå at blive ristet over en sagte veddaild.

Men — fast står det: Singhaleserne vandt, trods det, at veddaerne kæmpede tappert mod den stærke fjende.

Flyvende pil

Hvem vandt Grenaa-lejrens konkurrencer?

LEJRSPOET

Bedste division: Heimdal. Fører korpsets fane. Præsidiets ærespræmie: 1 telt.

1. Glostrup. Fører korpsets fane. Grenaakærrer til ejendommen. Sølvplade til standen. (Bedste trop).
2. Kong Erik. Sølvplade til standen. Mayotte-Totempælen. 1 patruljekogesæt.
3. Kronborg. Sølvplade til standen. 1 patruljekogesæt.
4. Søren Kanne. Sølvplade til standen. 1 lejrlygte.
5. 1. Nørrebro. Sølvplade til standen. 1 lejrlygte.
6. Ørnetroppen.
7. Chr. den 4.
8. 1. Rudkøbing.
9. Fuglebakken.
10. 1. Odense.
11. 1. Viborg.
12. 5. Odense.

Stifindersporet:

1. Bæver, 1. Vejle.
2. Hjorte, Fæstningsdrene.
3. Ræve, 1. Ordrup.
4. Ørne, Kong Hans.
5. Råbukke, 13. Århus.
6. Viben, Prins Hamlet.
7. Falke, Fæstningsdrene.
8. Høge, Terndrup.
9. Bjørne, Fakse.
10. Kuduene, 1. Odense.

Ordonnanssporet:

1. Bjørne, 3. Ordrup.
2. Spætter, 1. Viborg.
3. Leopard, 3. Ordrup.
4. Bjørne, Asser Riig.
5. Ørne, 6. Østerbro.
6. Rævene, 13. Århus.
7. Tiger, Chr. d. 4.
8. Bjørne, 1. Ry.
9. Falke, 1. Viborg.
10. Tiger, Falkoner.

Håndbold:

1. Kong Eriks trop. Grenaa bys pokal.
2. 1. Århus trop.

Toutrækning:

1. 1. Køge trop. Sølvpokal.
2. Haugesund, Norge.

Enkeltmandskonkurrencer:

1. Svømning:

- Gruppe I: Brystsvømning:
1. Leif Soontag, Bellahøj trop.
 2. Dres Vestergaard, 1. Bogense.

Crawl:

1. Ole Hindsgaul, 1. Odense.

Gruppe II: Brystsvømning:

1. Ulf Hagelin, Sverrig.
2. Jørgen Kolding, Århus.

Crawl:

1. Ib Christensen, 1. Nyboder.
2. Ulf Hagelin, Sverrig.

Gruppe III: Brystsvømning:

1. Palle Hansen, 1. Middelfart.
2. Leif Kledal, Klampenborg.

Crawl:

1. Søren Thomsen, 1. Brøndersl.
2. Flemm. Eriksen, Kong Erik.

2. Løb:

Gruppe I: 80 m:

1. Finn Ebert, 2. Hellig Anders.
2. Lutz Creutzin, 1. Sønderborg.

Gruppe II: 80 m:

1. Per Hessel Olsen, 5. By.
2. Bent Aalestrup, 1. Cimbrer.

Gruppe III: 60 m:

1. Jørn N. Nielsen, 1. Skive.
2. Torben Ebert, 1. Holte.

3. Længdespring:

Gruppe I:

1. Finn Ebert, 2. Hellig Anders.
2. Lutz Creutzin, 1. Sønderborg.

Gruppe II:

1. Gunnar Frid, Linköping.
2. Poul H. Andersen, 1. Bogense.

Gruppe III:

1. Poul S. Petersen, Vit. Bering.
2. Ole Sonne, 1. Padborg.

4. Boldkast:

Gruppe I:

1. Niels Jensen, Chr. d. 4.
2. Per S. Larsen, Maribo.

Gruppe II:

1. Gunnar Frid, Linköping.
2. Poul Brøcher, 1. Hedetrop.

Gruppe III:

1. Ib Lang Jensen, Asser Riig.
2. Gorm Deichmann, Fr.borg.

Den etnografiske lejr:

Asser Riig trop. Erik Dahls ærespræmie.

Eskadresejls:

1. Isbjørnene, Holbæk.
2. Søjbjørnene, Helsingør.

Kapsejls:

1. Isbjørnene, Holbæk.
2. Søjbjørnene, Helsingør.

Skovmandshike:

1. Leif Bjørneboe, Bjarne Ramberg, Chr. d. 4.s trop.

2. Tore Dinesen, Jørgen Wille-rup, Chr. d. 4.s trop.
3. Peter Uldum, Ole Thomassen, Laksetropen.

Rover- og førerorienteringsløbet:

1. »Bladnegrene«, 1. Hornslet.
2. »Pingonesien«. Odense, Gentofte, Slagelse.
3. »Skotter«, Hovedg., Horsens.

Woodcraftopgave:

Daglige præmier: Eigil Nielsen, 3. Nyboder. Torun Foged, 3. Odense. Kaj Rex Andersen, Søren Kanne. Per Hansen, 1. Nyboder. Eigil Nielsen, 3. Nyboder. — Sidste dags præmie: Eigil Nielsen, 3. Nyboder.

Sejldugsbådssejlsadsen:

1. Erik Sønderhausen og Ole Nielsen, Lillerød.
2. Mogens Nielsen og Otto Hansen, 1. Høng.
3. Thore Dinesen og Jørgen Vill-rup, Chr. d. 4.s trop.

Ceylonoprøret:

Singhaleserne vandt med 3106 flere points end Veddaerne.

Lejrchefens præmie (hjortegevir): St. Blicher divisionen for indsats i den etnografiske lejr.

Grenaa-Ralley:

1. Bjørne, Asser Riig (Tage Carstensen's ærespræmie).
2. Ulve, Stewarts (Skotland).
3. Hjorte, Fæstningsdrene.
4. Råbukke, 13. Århus.
5. Tiger, Chr. d. 4.
6. Falke, Frederiksborg.
7. Bjørne, 3. Ordrup.
8. Lynet, Erik Menved.

Kærrestafetløbet:

1. 1. Glostrup.
2. 1. Køge.
3. Laksetropen.

Bedste hold med løbedistance under 4 km:

Henrik Gerner, Fr.borg Amts division. (Nødhjælpstaske med autografer).

Bedst dekorerede plade:

1. Odense, Odense division. (Kontrolbilens stander med Grenaa-market).

Slutningsopgave:

1. dag: Claus Fynboe, 1. Skjern.
2. dag: Ib Lydholm, Caspar Markdanner.
3. dag: Bent Rørsted, 1. Viborg.
4. dag: Jesper Möller, Laksetr.
5. dag: Ib Birkholm Ludvigsen, Niels Ebbesen.

Jå udkig KORPSET RUNDT

SADAN BYGGER SPEJDERE HUS!

1. Absalon trop beretter her, hvordan de selv har tjent penge til at bygge deres hus, selv bygget det og haft en festlig indvielse af det:

På vor Italiens-tur kom det første gang på tale, at vi skulle bygge eget hus. Det gamle lokale var blevet for lille og troppen for stor. Forslaget blev forelagt førerpatriklen, og efter at PF havde talt med patruljerne, blev byggeriet vedtaget.

Og så gik vi igang!

Først solgte vi 10.000 lodsedler à 25 øre, derefter lavede vi tropsfest og det gav overskud det hele. Mens arbejdet stod på samlede vi aviser. Vi vedtog alle, at vi til hvert patruljemøde ville tage 37 cm aviser med (det svarer til 20 kg).

Desuden fik vi et lån og så købte vi en barak i Jylland. Vor tropsfører og en studiekammerat rejste over og hentede den. De skilte selv barakken ad og læssede den på jernbanevogne. Det var ikke småting, for barakken var 16 m lang og 8 m bred.

Så en dag kom den. Patruljerne blev alarmeret, to vognmænd kørte gratis for os. Vi læssede barakken af og fik den transporteret til byggestedet i 3½ time, hvilket imponerede jernbanefolkene, der havde spået, at vi ville være 10 timer om det.

Nu var huset hjemme og vi støbte sokkel og satte cementpiller, lagde gulvelementer, rejste siderne, lagde taget på mellem jul og nytår.

Vi nåede det lige inden sneen kom. Hver lørdag-søndag arbejdede spejderne på huset, og mange

patruljeweeke-ends måtte vi stryge. I påsken arbejdede vi i to hold, eet om dagen og eet om natten. Jorden blev planeret, en betonkant uden om huset blev støbt og en af vore TA, der er gartner, såede og plantede.

Den 6. maj skulle vi indvie huset. Om morgenen gik vi til kirke sammen med vor frændetrop, Snapharnerne fra Lund. Så tog vi på byløb og om eftermiddagen var der parade med en masse taler. Ca. 250 besøgende besøgte lokaliteterne. Vi har et værksted, køkken, WC, førerstue, 3 patruljelokaler, et redskabskur og det store tropslokale, der er 9 x 8 m.

Det klip, vi denne gang har taget fra falkepatruljens krøniker, er ganske vist af ældre dato, men en god tur er det.

De fik — en ozelothale!

En del troppe har jo i foråret erhvervet en rævehale på grund af dygtighed og god indsats i divisionsturneringerne. 7. Aarhus trop har derimod erhvervet en ægte ozelothale.

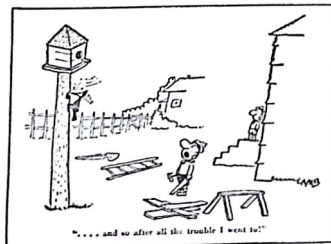
Det har sin egen historie — den er god og følger her:

Rektor Brorson Fich, der bl. a. er divisionsrådsformand for spejderne i Aarhus, sagde i en tale til spejderne i januar måned: »Al respekt for rævehaler og vildsvinetænder; men jeg vil give en løvehale til de spejdere, der ved egen hjælp og ved afsavn, f. eks. ved at spare biografbiller og cigaretter, kan købe et telt for deres egne penge.«

Se, der var noget at gøre for nogle raske spejdere, og de fandtes i 7. Aarhus trop, der i løbet af nogle måneder sparede penge nok til 2 telte.

Det var straks meget værre for rektor at fremskaffe en løvehale, men det lykkedes at finde en meget flot ozelothale, som ifølge med en bankbog på 100.— kr. blev overrakt 7. Aarhus trop.

Måske så du halen i korpslejren?

..og det efter al den umage!

Spejder-firlinger

Hvem kender ikke firlingerne fra Breth — eller rettere fra Klakring? Det gør vist alle. Men ved du, at de er spejdere allesammen? Det er de. På billedet ser du fra venstre Peder, Jens, Karen og Anders.

PATRULJETUR

28-29 April 1951.

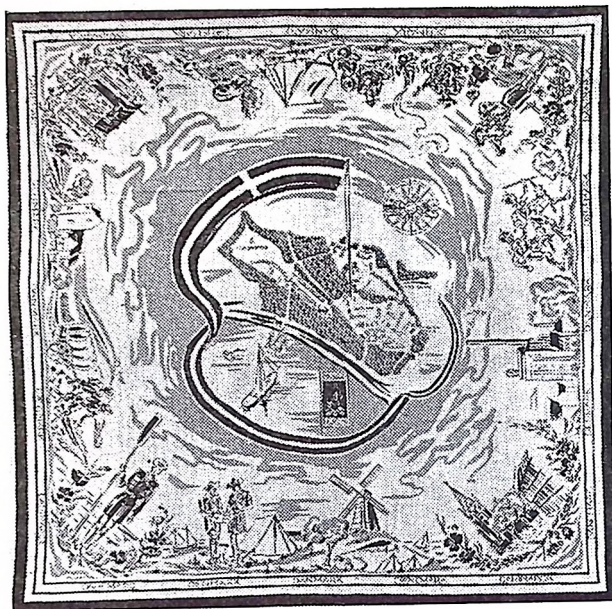
Nj, hell så slemt, som det ser ud på tegningen, gik det nu ikke. Men det var synd at sige, at vores første week-end tur blev nogen større success med hensyn til lejrspil. Vi havde en herlig tur med masser af gode oplevelser; men vi blev som sagt klar over, at vi havde meget at lære endnu, for vi kan kalde os lejrspilsmænd, og for vi med sindsro kan indlade os på dysler med andre patruljer og tropper. — Turen foregik til fods. Vi startede fra lokalitet lørdag kl 15⁰⁰ og ankom til Brinkeløse kl 17. Her havde vi fået tilladelse til at rejse vore telt på Gdr. Rasmussens marker, vi måtte selv bestemme stedet. Vi fandt hurtigt et velegnet sted — mente vi da. For da der hen under aften kom en ret stærk byge, viste det sig at være en meget uheldig lejrplads. For det første lå den meget lavt, og da det tilmed viste sig at være lerjord, varede det ikke længe, inden alt sejlede, og vi måtte flygte. Den næste plads, vi fandt, syntes at opfylde alle betingelser, blot havde vi ikke lagt mærke til nogle forårskåde kvier, som græssede på samme mark. Til gengæld varede det ikke længe, før de overbeviste os om, at de havde lagt mærke til os. Først efter ca. to timers hård kamp med „svære tab på begge sider“, trak kvierne sig tilbage og lod os i fred resten af tiden. (Velsagte ikke fordi de mente sig slået, men nærmest fordi der ikke var mere, de kunne drille os med.) Vore tab er at beskrive som følgende: et væltet vandspandstativ (der var 1,5 km. til drikkevand), en ilurevel bardun, en gryde mælk drukket (Jørgen havde glemt låget) og endelig havde kvierne efterladt utallige visitkort i betænkelig nærhed af teltene. — Om aftenen havde Ole Orrangeret en udmærket terrænleg. Den foregik „på Mars“ og vore våben var atomstrålepistoler (støvlegter). I første træk kan øvelsen skitseres således: Halvdelen af patruljen skulle inden for et bestemt tidsrum snige sig igennem et af den anden halvdel besat terræn og tilføje en atompejlestation (slukke en ophængt lampe). Kom man i ildkamp med en fjende, gjaldt det om at lyse ham i ansigtet og sige hans navn. Nævnedes man det rigtige navn, var manden „død“ og måtte aflevere et bånd. Hver mand havde 5 bånd. Det var en glimrende øvelse, hvor selv den mindste mand kunne have sig i modætning til de fleste terrænlege, hvor den

fysiske kraft plejer at være afgørende. — Søndag formiddag havde vi forskellige øvelser. Svend havde medbragt en del søm, og af en gammel hegnspæl fremstillede han et såkaldt „Spor-pindsvin“. Dette trak han kortere og længere strækninger i terrænet, og det var så vores opgave at følge sporet. — Vi prøvede også en slags leg, hvor 2-3 mand af gangen fik udpeget et punkt i en afstand af ca. 100 m. og bagefter med tilbundne øjne skulle finde frem til stedet.

Klokken blev 16⁰⁰, inden vi trætte og sultne fik slæbt os hjem til de hjemlige kødgryder.

Kaj.

FIK DU IKKE RÅD I GRENAA

til at købe et af de smukke Grenaa-tørklæder så er der en chance endnu, hvis du ikke venter for længe. Tørklædet er sol- og vaskeægte, størrelse 80x80 cm, kan anvendes både som tørklæde og som thedug. Kr. 9.85

De specielle Grenaa-souvenirs blev næsten alle udsolgt, der er en nogle små restpartier af

bælteplader 0.50	papirkniv m. lejrmerk. el. totem 5.00
rygsækmærke 0.50	tændstiketui stor stør. skind 8.50
lejragenda 1.00	totempæl med autografblad 5.85
skindvimpel 2.50	bogmærke m. Grenaa segl og lejrmerk. 2.00
Slireknive m. lejrmerk. 12.85	

Vi har endnu Danmarks bedste og billigste spejderbukser

blå eller khaki med rigtige indvendige lommer og baglomme m. klap,

stør.	62	64	68	72	76
	8.85	9.45	10.65	12.50	13.50

DET DANSKE SPEJDERKORPS DEPOT

Spejdernes Magasin
Redaktør: Erik Jessen,
»Troldehøj«, Abenrå.

Spejdersport
Redaktør: Adjunkt Svend Ranvig,
Søgade 3, Sorø.

Nørre Farimagsgade 39
København K., tlf. PALM 4526
Eksp. kl. 9—17½, fredag 9—19, lørdag 9—14
Odense: Klostervej 19, telf. 12.418
Aarhus: Østergade 26, tlf. 13.613
Depotet er korpsets egen forretning og
giver bonus til korpsets afdelinger

Korpskontor
Fiolstræde 19, København K.,
Telefon PALM 5711. Kontortid kl.
8—16, lørdag kl. 8—12. Giro 2284

Begge blades ekspedition:
Korpskontoret.